

‘हन्त सैतत्मेतस्या हृदयं भिन्ते मनोभवः कुपितः ॥’

‘अयि मयि मानिनि ! मा कुरु मानम् ॥’

इदं वृत्तं हास्यरसस्यैवानुकूलम् ।

‘विकसितसहकारभारहारिपरिमल एष समागतो वसन्तः ॥’

यत्पादान्ते लघोरपि गुरुभाव उक्तस्तत्सर्वत्र द्वितीयचतुर्थपाद-

अप्राप्तगुरुभावमन्तलघु यत्र तत् ॥ हन्तेति । अत्र प्रथमद्वितीयगणौ भकारस-
कारौ, अनयोः सांनिध्यमश्रव्यं तच्च सभ्यानामनुभवसिद्धम् ॥ गुरुभाव उक्त
इति । ‘सानुस्वारश्च दीर्घश्च विसर्गो च गुरुर्मवेत् । वर्णः संयोगपूर्वश्च तथा पादा-

तरङ्गितगतिहरिणी हारिणीतराम् ॥ शिखरिण्याः समारोहात्सहजैवौजसः स्थितिः । सैव
लुप्तविसर्गान्तैः प्रयात्यन्तमुन्नतिम् ॥ शिखरिण्याः पदैर्दिष्टैः स्वरूपं परिहीयते । मुक्ताल-
ताया निःसन्नमुक्तैर्मुक्ताफलैरिव ॥ मन्थराक्रान्तविस्रब्धैश्चतुर्भिः प्रथमाक्षरैः । मध्यषट्के-
तिचतुरे मन्दाक्रान्ता विराजते ॥’ यथा—‘ब्रह्मावर्त जनपदमधः—’ इत्यादि । ‘साकाराद्य-
क्षरैः पादपर्यन्तैः सविसर्गैः । शार्दूलक्रीडितं धत्ते तेजोजीवितमूर्जितम् ॥ विसर्जनीयस्योत्वेन
प्रदैर्निश्चोन्नतैरिव । शार्दूलक्रीडितं याति पाठे सायासतामिव ॥ विच्छिन्नपादं पूर्वार्धे द्विती-
यार्धे समासवत् । शार्दूलक्रीडितं भाति विपरीतमतोऽधमम् ॥ आद्यन्तयोगुणोत्कर्षकान्त्या
सर्वातिशायिनोः । शार्दूलक्रीडितं धत्ते मध्ये तद्गौरवोन्नतिम् ॥’ यथा—‘गाहन्तां महिपाः—’
इत्यादि । ‘आद्यन्ताकारविरहात्पर्यन्ते चाविसर्गतः । शार्दूलक्रीडितं स्वस्य रूपं नैवोपल-
भ्यते ॥’ यथा—‘यत्स्वज्ञेयसमानकान्ति—’ इत्यादि । ‘सुकुमाररसस्यात्र रक्षायै वृत्तमुद्ध-
तम् । दावपाकेनैव गलितं कविना नीतमल्पताम् ॥ आकारगुरुयुक्तादिपर्यन्तान्तविसर्गिणी ।
असंस्तूतविरामा च राजते स्रग्धरातराम् ॥ आद्यन्ताकारविरहाद्वन्धदोषः स्फुटोऽपि यः ।
अविलुप्तैर्विसर्गान्तैः स्रग्धरायां समीहते ॥’ इत्यादि सहृदयानुभवसिद्धम् ॥

२. रसानुगुणमिति । केषांचन वृत्तानां रसानुगुण्यं प्रदर्शयते—‘आरम्भे सर्गबन्धस्य
कथाविस्तरसंग्रहे । शमोपदेशवृत्तान्ते सन्तः शंसन्त्यनुष्टुभम् ॥ शृङ्गारालम्बनोदारनायि-
कारूपवर्णनम् । वसन्तादि तदङ्गं च सच्छायमुपजातिभिः ॥ रथोद्धता विभावेषु भव्या
चन्द्रोदयादिषु । षाड्गुण्यप्रशुणा नीतिर्विशेषेण विराजते ॥ वसन्ततिलकं भाति संकरे वीर-
रौद्रयोः । कुर्यात्सर्गस्य पर्यन्ते मालिनीं द्रुततालवत् ॥ उपपन्नपरिच्छेदकाले शिखरिणी वरा ।
औदार्यश्चिरौजित्यविचारे हरिणी मता ॥ साक्षेपक्रोधधिकारे परं पृथ्वी भरक्षमा । प्रावृद्ध-
प्रवासव्यसने मन्दाक्रान्ता विराजते ॥ शौर्यस्तवे नृपादीनां शार्दूलक्रीडितं मतम् । सावेग-
पवनादीनां वर्णने स्रग्धरा वरा ॥ दोषकतोदकनकुट्युक्तं मुक्तकमेव विराजति सूक्तम् ।
निर्विषयस्तु रसादिषु तेषां निरनियमश्च सदा विनियोगः ॥’ इति ॥

१. विकसितेति । ‘विकसितसहकारतारहारिपरिमलगुञ्जितपुञ्जितद्विरेफः । नवकिसलय-
चारचामरश्रीर्हरति मुनेरपि मानसं वसन्तः ॥’ इति प्रकाशोदाहरणानुरूपम् ॥